

Ročník 1987

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 19

Vydána dne 15. října 1987

Cena Kčs 1,30

OBSAH:

78. Usnesení předsednictva Federálního shromáždění Československé socialistické republiky o vyhlášení doplňovací volby ve volebním obvodu č. 105 pro volby do Sněmovny národů Federálního shromáždění Československé socialistické republiky
79. Uznesenie Predsednictva Slovenskej národnej rady o vyhlásení doplňovacích volieb do Stredoslovenského krajského národného výboru vo volebnom obvode č. 26 — Tvrdošín
80. Uznesenie Predsednictva Slovenskej národnej rady o vyhlásení doplňovacích volieb do Západoslovenského krajského národného výboru vo volebnom obvode č. 80 — Topoľčany II
81. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Iráckou republikou
82. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Sýrskou arabskou republikou
83. Redakční sdělení o opravě chyby

78

USNESENÍ

předsednictva Federálního shromáždění Československé socialistické republiky

ze dne 15. září 1987

**o vyhlášení doplňovací volby ve volebním obvodu č. 105 pro volby do Sněmovny národů
Federálního shromáždění Československé socialistické republiky**

Předsednictvo Federálního shromáždění

vyhlašuje podle čl. 59 ústavního zákona o československé federaci a podle § 50 zákona č. 44/1971 Sb., o volbách do Federálního shromáždění, doplňovací volbu ve volebním obvodu č. 105 pro

volby do Sněmovny národů Federálního shromáždění (severovýchodní část okresu Trnava ohraničená obcemi Jalšové, Koplotovce, Hlohovec, Červeník, Madunice, Drahovce a Piešťany) a stanoví den jejího konání na sobotu dne 31. října 1987.

Indra v. r.

79**U Z N E S E N I E****Predsedníctva Slovenskej národnej rady**

z 11. septembra 1987

**o vyhlásení doplňovacích volieb do Stredoslovenského krajského národného výboru
vo volebnom obvode č. 26 — Tvrdošín**

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady
podľa § 50 ods. 1 zákona Slovenskej národnej
rady číslo 56/1971 Zb. o voľbách do národných vý-
borov v Slovenskej socialistickej republike vyhlasu-

je doplňovacie voľby do Stredoslovenského krajské-
ho národného výboru vo volebnom obvode č. 26 —
Tvrdošín a určuje deň ich konania na 15. novembra
1987.

V. Šalgovič v. r.

80**U Z N E S E N I E****Predsedníctva Slovenskej národnej rady**

z 15. septembra 1987

**o vyhlásení doplňovacích volieb do Západoslovenského krajského národného výboru
vo volebnom obvode č. 80 — Topoľčany II**

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady
podľa § 50 ods. 1 zákona Slovenskej národnej
rady číslo 56/1971 Zb. o voľbách do národných vý-
borov v Slovenskej socialistickej republike vyhla-

suje doplňovacie voľby do Západoslovenského kraj-
ského národného výboru vo volebnom obvode číslo
80 — Topoľčany II a určuje termín ich konania na
31. októbra 1987.

V. Šalgovič v. r.

81

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 21. srpna 1987

o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Iráckou republikou

Dne 16. srpna 1985 byla v Praze podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Iráckou republikou.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji

ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Bagdádu dne 3. března 1987.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 50. dnem 2. dubna 1987.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

Náměstek:

Dr. Johanes v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi

Československou socialistickou republikou

a

Iráckou republikou

Československá socialistická republika

a
Irácká republika,

vedeny společným přáním udržovat, posilovat a prohlubovat vzájemné přátelské vztahy na základě rovnosti, respektování státní svrchovanosti a nevmešování do vnitřních záležitostí,

přejíce si upravit své konzulární styky a vymezit práva, výsady a imunity svých konzulárních úřadů a jejich členů a zajistit ochranu svých zájmů i zájmů svých občanů,

rozhodly se uzavřít tuto konzulární úmluvu a za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky
Bohuslava Chňoupková,
ministra zahraničních věcí ČSSR,

prezident Irácké republiky
Tárika Azize,
místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Irácké republiky,

kteří po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, dohodli se takto:

HLAVA I

Článek 1

Definice

Pro účely této úmluvy mají následující výrazy tento význam:

- a) „konzulární úřad“ je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;
- b) „konzulární obvod“ je území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
- c) „vedoucí konzulárního úřadu“ je osoba pověřená vysílajícím státem, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkcí;
- d) „konzulární úředník“ je každá osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí;

- e) „konzulární zaměstnanec“ je každá osoba zaměstnaná v administrativních nebo technických službách konzulárního úřadu;
- f) „člen služebního personálu“ je každá osoba zaměstnaná v domácích službách konzulárního úřadu;
- g) „členové konzulárního úřadu“ jsou konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;
- h) „členové konzulárního personálu“ jsou konzulární úředníci kromě vedoucího konzulárního úřadu, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;
- i) „člen soukromého personálu“ je osoba zaměstnaná výlučně v soukromých službách člena konzulárního úřadu;
- j) „rodinní příslušníci“ jsou manžel, děti a rodiče člena konzulárního úřadu, kteří s ním žijí ve společné domácnosti;
- k) „konzulární místnosti“ jsou budovy nebo části budov a pozemky k nim příslušející používané výlučně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem, včetně rezidence vedoucího konzulárního úřadu;
- l) „konzulární archivy“ jsou veškeré listiny, dokumenty, korespondence, knihy, pečeti, filmy, záznamové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu se šiframi a kódy, kartotékami a kteroukoliv částí zařízení určenou k jejich ochraně a uložení;
- m) „úřední korespondence“ je veškerá korespondence vztahující se ke konzulárnímu úřadu a k jeho funkcím;
- n) „loď vysílajícího státu“ je každá loď plující pod vlajkou vysílajícího státu, která má jeho příslušnost a která je v tomto státě registrována, s výjimkou válečných lodí;
- o) „letadlo vysílajícího státu“ je každé letadlo, které má příslušnost vysílajícího státu, které je registrováno v tomto státě v souladu s jeho zákony a předpisy a které nese jeho označení, s výjimkou vojenských letadel.

HLAVA II

KONZULÁRNÍ STYKY VŠEOBECNĚ

Článek 2

Zřízení konzulárního úřadu

1. Každá smluvní strana může se souhlasem přijímajícího státu zřídit na jeho území konzulární úřad.

2. Sídlo konzulárního úřadu, jeho klasifikace a konzulární obvod jsou určovány vysílajícím státem a podléhají schválení přijímajícího státu.

3. Dodatečné změny sídla konzulárního úřadu, jeho klasifikace nebo konzulárního obvodu může provést vysílající stát pouze se souhlasem přijímajícího státu.

4. Předchozího výslovného souhlasu přijímajícího státu je zapotřebí též k zřízení úřadovny tvořící část konzulárního úřadu, avšak umístěné mimo sídlo tohoto úřadu.

Článek 3

Občanství konzulárních úředníků

Konzulárním úředníkem může být pouze občan vysílajícího státu, který na území přijímajícího státu nemá trvalý pobyt.

Článek 4

Jmenování a přijetí vedoucích konzulárních úřadů

1. Vedoucí konzulárních úřadů jsou jmenováni vysílajícím státem a přijímání k výkonu svých funkcí přijímajícím státem.

2. Při zachování ustanovení této úmluvy se formality jmenování a přijetí vedoucích konzulárních úřadů řídí zákony, předpisy a zvyklostmi vysílajícího státu, případně přijímajícího státu.

3. Vysílající stát musí vedoucího konzulárního úřadu opatřit dokladem ve formě patentu nebo obdobného dokumentu vyhotoveného pro každé jmenování zvláště, který osvědčuje jeho funkce a v němž je uvedeno zpravidla jeho plné jméno, kategorie a třída, konzulární obvod a sídlo konzulárního úřadu.

4. Vysílající stát zašle patent nebo obdobný dokument diplomatickou nebo jinou vhodnou cestou vládě státu, na jehož území má vedoucí konzulárního úřadu vykonávat své funkce.

5. Vedoucí konzulárního úřadu je přijímán k výkonu svých funkcí na základě přivolení přijímajícího státu nazývaného exekvatur, ať již je forma přivolení jakákoliv.

6. Stát, který odmítá poskytnout exekvatur, není povinen sdělit vysílajícímu státu důvody svého odmítnutí.

7. Do doručení exekvatur může být vedoucí konzulárního úřadu přijat k výkonu svých funkcí prozatímně. V tom případě se budou používat ustanovení této úmluvy.

Článek 5

Vyrozumění orgánů konzulárního obvodu

Jakmile je vedoucí konzulárního úřadu přijat, byl jen prozatímně, k výkonu svých funkcí, přijímající stát o tom bezodkladně vyrozumí příslušné orgány konzulárního obvodu. Zajistí rovněž provedení nutných opatření, aby vedoucí konzulárního úřadu mohl vykonávat povinnosti vyplývající z jeho úřadu a požívat výhod vyplývajících z ustanovení této úmluvy.

Článek 6

Dočasný výkon funkce vedoucího konzulárního úřadu

1. V případě, že vedoucí konzulárního úřadu není s to vykonávat své funkce nebo že místo ve-

dočasně konzulárního úřadu je dočasně uprázdněno, může vysílající stát funkci dočasně vedoucího konzulárního úřadu pověřit konzulárního úředníka tohoto úřadu nebo jiného konzulárního úřadu nebo člena diplomatického personálu diplomatické mise.

2. Jméno dočasně vedoucího konzulárního úřadu je třeba předem sdělit přijímajícímu státu diplomatickou cestou.

3. Dočasněmu vedoucímu konzulárního úřadu se poskytují výhody, výsady a imunity, jakých požívá podle této úmluvy vedoucí konzulárního úřadu.

4. Jestliže za okolností uvedených v odstavci 1 tohoto článku člen diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu je v přijímajícím státě pověřen vysílajícím státem funkcí dočasně vedoucího úřadu, bude, pokud přijímající stát proti tomu nevznesl námítky, i nadále požívat diplomatických výsad a imunit.

Článek 7

Oznámení přijímajícímu státu o jmenování, příjezdu a odjezdu

1. Ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu nebo orgánu určenému tímto ministersvem se bude oznamovat:

- jmenování členů konzulárního úřadu, jejich příjezd po jmenování na konzulární úřad, jejich definitivní odjezd nebo skončení jejich funkcí a všechny jiné změny, které mají vliv na jejich statut a které mohou nastat během jejich služby na konzulárním úřadě;
- příjezd a definitivní odjezd rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu a tam, kde to připadá v úvahu, případy, kdy osoba se stane nebo přestane být takovým rodinným příslušníkem;
- příjezd a definitivní odjezd členů soukromého personálu a tam, kde to připadá, v úvahu, skončení jejich služby;
- zaměstnání a propuštění osob, které mají pobyt v přijímajícím státě, pokud jde o členy konzulárního úřadu nebo členy soukromého personálu požívající výsad a imunit.

2. Příjezd a konečný odjezd se bude pokud možno rovněž oznamovat předem.

Článek 8

Konzulární průkazky

1. Příslušné orgány přijímajícího státu vydají konzulárnímu úředníku zvláštní průkazku, kterou se prokazuje jeho totožnost a hodnost.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahuje na konzulární zaměstnance, členy služebního personálu a členy soukromého personálu za předpokladu, že tyto osoby nejsou občany přijíma-

jícího státu nebo občany vysílajícího státu, kteří mají trvalý pobyt na území přijímajícího státu.

3. Ustanovení tohoto článku se vztahuje také na rodinné příslušníky osob uvedených v odstavcích 1 a 2.

Článek 9

Osoby prohlášené za non grata

1. Přijímající stát může kdykoliv oznámit vysílajícímu státu, že konzulární úředník je persona non grata nebo že kterýkoliv jiný člen konzulárního personálu je nepřijatelný. V takovém případě vysílající stát podle okolností buďto takovou osobu odvolá nebo ukončí její funkce na konzulárním úřadě.

2. Jestliže vysílající stát odmítne nebo opomene v přiměřené době vyhovět svým povinnostem podle odstavce 1 tohoto článku, může přijímající stát podle povahy případu buďto odvolat exekvatur příslušné osoby nebo přestat ji považovat za člena konzulárního personálu.

3. Osoba jmenovaná do funkce člena konzulárního úřadu může být prohlášena za nepřijatelnou dříve než přijede na území přijímajícího státu, nebo, je-li již na jeho území, než se ujme svých funkcí na konzulárním úřadě. V každém takovém případě vezme vysílající stát jmenování zpět.

4. V případech uvedených v odstavcích 1 a 3 tohoto článku není přijímající stát povinen sdělit vysílajícímu státu důvody svého rozhodnutí.

Článek 10

Skončení funkcí člena konzulárního úřadu

Funkce člena konzulárního úřadu končí mezi jiným:

- oznámením vysílajícího státu přijímajícímu státu, že funkce člena konzulárního úřadu skončily;
- odvoláním exekvatur;
- oznámením přijímajícího státu vysílajícímu státu, že přijímající stát ho přestal považovat za člena konzulárního personálu.

HLAVA III

KONZULÁRNÍ FUNKCE

Článek 11

Základní konzulární funkce

Konzulární funkce záleží zejména:

- v chráněném právu a zájmů vysílajícího státu a jeho občanů i právnických osob v přijímajícím státě;
- v podpoře rozvoje obchodních, hospodářských, kulturních, vědeckých a turistických styků mezi vysílajícím a přijímajícím státem a v jiném rozvíjení přátelských styků mezi nimi;

c) v zjišťování stavu a vývoje obchodního, hospodářského, kulturního, vědeckého života a života v oblasti turistiky přijímajícího státu všemi zákonnými prostředky a v podávání zpráv o tom vládě vysílajícího státu a informací zainteresovaným osobám.

Článek 12

Výkon konzulárních funkcí

1. Konzulární úředník je oprávněn vykonávat v konzulárním obvodu v souladu s právními předpisy přijímajícího státu konzulární funkce. Konzulární úředník může se souhlasem přijímajícího státu vykonávat konzulární funkce i mimo konzulární obvod.

2. Konzulární úředníci se mohou při výkonu svých funkcí obracet na:

- a) příslušné místní orgány svého konzulárního obvodu;
- b) příslušné ústřední orgány přijímajícího státu, pokud je to dovoleno zákony, předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu nebo příslušnými mezinárodními dohodami.

Článek 13

Výkon konzulárních funkcí diplomatickými misemi

1. Ustanovení této úmluvy se vztahují, pokud to souvislost dovoluje, rovněž na výkon konzulárních funkcí diplomatickými misemi.

2. Jména členů diplomatické mise pověřených prací v konzulárních odděleních nebo jinak pověřených výkonem konzulárních funkcí mise je nutno oznamovat ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu nebo orgánu určenému tímto ministerstvem.

3. Při výkonu konzulárních funkcí se může diplomatická mise obracet:

- a) na místní orgány konzulárního obvodu;
- b) na ústřední orgány přijímajícího státu, pokud je to dovoleno zákony, předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu nebo příslušnými mezinárodními dohodami.

4. Výsady a imunity členů diplomatické mise uvedených v odstavci 2 tohoto článku se budou i nadále spravovat pravidly mezinárodního práva týkajícími se diplomatických styků.

Článek 14

Registrace občanů vysílajícího státu

Konzulární úředník může vést registr občanů vysílajícího státu, kteří mají trvalý nebo přechodný pobyt v jeho konzulárním obvodě. Tato registrace nezbavuje tyto osoby povinnosti dodržovat ustanovení předpisů a zákonů přijímajícího státu o registraci cizinců.

Článek 15

Vydávání pasů a víz

1. Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy vysílajícího státu vydávat, prodlužovat, měnit, rušit, odnímat nebo zadržovat cestovní doklady občanů vysílajícího státu.

2. Konzulární úředník je oprávněn vydávat, prodlužovat nebo rušit platnost příslušných víz osobám, které si přejí cestovat do vysílajícího státu.

Článek 16

Funkce ve věcech osobního stavu

1. V rozsahu stanoveném právními předpisy vysílajícího státu je konzulární úředník oprávněn:

- a) uzavírat a registrovat manželství mezi občany vysílajícího státu a vydávat o tom příslušné doklady;
- b) pořizovat rodné a úmrtí listy občanů vysílajícího státu a pořizovat kopie těchto dokladů;
- c) přijímat prohlášení týkající se rodinných poměrů občanů vysílajícího státu;
- d) přijímat žádosti a prohlášení ve věcech státního občanství občanů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu budou bezodkladně a bezplatně na žádost zasílat konzulárnímu úřadu opisy a výpisy z matrik týkající se občanů vysílajícího státu.

Článek 17

Zastupování občanů vysílajícího státu před soudy a jinými orgány přijímajícího státu

1. V souladu s právními předpisy přijímajícího státu má konzulární úředník právo zastupovat nebo činit opatření k zajištění vhodného zastoupení občanů vysílajícího státu před soudy a jinými orgány přijímajícího státu v případech, kdy vzhledem k nepřítomnosti nebo z jiných důvodů nejsou s to ujmout se včas hájení svých práv a zájmů.

2. Zastupování podle odstavce 1 tohoto článku končí, jakmile zastupované osoby jmenují svého zmocněnce nebo si samy zajistí hájení svých práv a zájmů.

Článek 18

Funkce ve věcech opatrovnických

1. Konzulární úředník může v rozsahu stanoveném zákony a předpisy přijímajícího státu převzít péči nad nezletilým nebo jiným občanem vysílajícího státu, který nemá plnou způsobilost k právním úkonům, zvláště v případech, kdy se vzhledem k těmto osobám požaduje opatrovnictví a poručnictví.

2. Jakmile se orgány přijímajícího státu dovědí o případech, kdy je třeba ustanovit poručníka nebo opatrovníka pro občana vysílajícího státu, oznámí to příslušnému konzulárnímu úřadu.

Článek 19

Notářské funkce

1. V rozsahu stanoveném zákony a předpisy přijímajícího státu je konzulární úředník oprávněn vykonávat na konzulárním úřadu, v bytě občana vysílajícího státu, na palubě letadla nebo lodi vysílajícího státu následující funkce:

- a) přijímat, sepisovat a ověřovat prohlášení občanů vysílajícího státu a smlouvy mezi nimi;
- b) sepisovat, osvědčovat a přijímat do úschovy závěti a jiné listiny a prohlášení občanů vysílajícího státu;
- c) ověřovat podpisy pověřených úředníků úřadů vysílajícího nebo přijímajícího státu a ověřovat kopie, výpisy a překlady;
- d) ověřovat podpisy občanů vysílajícího státu;
- e) ověřovat osvědčení původu a obchodní účty zboží vyváženého z přijímajícího státu stejně jako jiné dokumenty;
- f) ověřovat podpisy, razítka a dokumenty vydané příslušnými orgány přijímajícího státu pro jejich použití ve vysílajícím státě;
- g) přijímat do úschovy doklady, listiny, peníze a cennosti, které patří občanům vysílajícího státu nebo jsou jim určeny.

2. Listiny a dokumenty uvedené v odstavci 1 tohoto článku mají stejnou platnost a důkazní moc v přijímajícím státě, jako listiny a dokumenty ověřené příslušným orgánem tohoto státu, jestliže nejsou v rozporu se zákony a předpisy tohoto státu.

Článek 20

Funkce ve věcech dědických

1. Příslušný orgán přijímajícího státu bezodkladně uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu o úmrtí jeho občana na území přijímajícího státu a zašle mu úmrtí list a poskytne mu dostupné informace o dědících, dědictví a závěti, jakmile jsou k dispozici. Příslušné orgány přijímajícího státu uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu, jestliže se dozví, že občan vysílajícího státu zanechal majetek ve třetím státě.

2. Jestliže na území přijímajícího státu dědictví připadne dědici nebo oprávněnému účastníku, který je občanem vysílajícího státu, příslušné orgány přijímajícího státu o tom bezodkladně uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu.

3. Příslušný orgán přijímajícího státu uvědomí konzulární úřad vysílajícího státu o opatřeních přijatých k zajištění a správě dědictví zanechané-

ho na území přijímajícího státu zemřelým občanem vysílajícího státu. Konzulární úředník může přímo nebo prostřednictvím pověřeného zástupce poskytnout pomoc při provádění opatření zajišťujících práva občanů vysílajícího státu na dědictví, včetně dohledu nad přepravou cenných věcí, která bude prováděna v souladu s právními předpisy přijímajícího státu.

4. Projednává-li se dědictví na území přijímajícího státu, movitostí nebo výtěžek z prodeje movitostí nebo nemovitostí, které případnou občanu vysílajícího státu jako oprávněnému účastníku, dědici nebo odkazovníku, který nemá v přijímajícím státě pobyt a řízení se nezúčastnil ani v něm nebyl zastoupen, budou vydány konzulárnímu úřadu vysílajícího státu k předání za podmínky, že:

- a) orgány přijímajícího státu dají souhlas k převodu peněz nebo vývozu majetku z tohoto státu do vysílajícího státu v souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu a s přihlédnutím k zásadě vzájemnosti;
- b) všechny dědické dluhy byly zaplacený nebo jejich zaplacení bylo zajištěno ve lhůtách stanovených zákony a předpisy přijímajícího státu;
- c) dědic nebo oprávněný účastník byl zjištěn;
- d) byly zaplacený poplatky a daně z dědictví nebo jejich zaplacení bylo zajištěno.

5. Jestliže občan vysílajícího státu zemře během svého přechodného pobytu v přijímajícím státě, všechny jeho osobní věci a peníze spolu s jejich seznamem budou, po zaplacení jeho dluhů, předány konzulárnímu úřadu, pokud tomu nebrání zákony a předpisy přijímajícího státu.

Článek 21

Funkce týkající se námořní a říční dopravy

1. Konzulární úředník může ve svém konzulárním obvodu poskytnout pomoc lodím vysílajícího státu, jestliže se nacházejí ve vnitřních nebo pobřežních vodách přijímajícího státu. Orgány přijímajícího státu mu na žádost poskytnou nezbytnou pomoc.

2. Konzulární úředník má právo na spojení s kapitánem, členy posádky a cestujícími na lodi. Může vstoupit na palubu lodi, kontrolovat dokumenty, včetně těch, které se týkají nákladu lodi, cesty a místa určení, a vyšetřovat události, k nimž došlo na palubě lodi. Je oprávněn činit opatření ve věcech týkajících se plavby, pokud jsou v souladu se zákony a předpisy vysílajícího státu a nejsou v rozporu se zákony a předpisy přijímajícího státu.

3. Kapitán lodi nebo člen posádky, který ho zastupuje, má právo se bez zvláštního povolení spojit s konzulárním úředníkem, jestliže konzulární úřad má sídlo v příslušném námořním přístavu. Nemá-li zde konzulární úřad sídlo, musí být získáno cestovní povolení od příslušného orgánu přijímajícího státu.

4. Jestliže orgány přijímajícího státu mají v úmyslu provést právní opatření na palubě lodi vysílajícího státu, vyrozumí konzulárního úředníka předem tak, aby mohl být přítomen. Jestliže nemůže být přítomen, musí mu být zaslán podrobný protokol o provedení těchto opatření.

5. V případě, že jde o neodkladná opatření, nebo jsou-li tato opatření prováděna na žádost kapitána lodi, musí být o tom konzulární úředník bezodkladně informován.

6. Ustanovení odstavců 4 a 5 tohoto článku se nepoužijí, jde-li o celní, pohraniční a zdravotní kontrolu, nebo případy, kdy dojde ke znečištění, které bylo způsobeno lodí, posádkou nebo cestujícími.

7. Jestliže loď vysílajícího státu ztroskotá, uvízne, je vržena na břeh nebo je jinak poškozena ve vnitřních nebo pobřežních vodách přijímajícího státu, příslušné orgány přijímajícího státu o tom bezodkladně podají zprávu konzulárnímu úředníkovi a seznámí jej s tím, jaká opatření byla učiněna k záchraně a ochraně cestujících, posádky, nákladu a lodi.

8. Konzulární úředník může požádat příslušné orgány přijímajícího státu, aby učinily opatření k záchraně a ochraně cestujících, posádky, nákladu a lodi. Dojde-li k událostem uvedeným v odstavci 7 tohoto článku, příslušné orgány přijímajícího státu poskytnou konzulárnímu úředníkovi nezbytnou pomoc při přípravě a provedení příslušných opatření.

Článek 22

Funkce týkající se civilní letecké dopravy

Ustanovení článku 21 se přiměřeně použijí i na civilní letadla vysílajícího státu, není-li to v rozporu se zákony a předpisy přijímajícího státu.

Článek 23

Jiné konzulární funkce

Konzulární úředník může vykonávat jiné konzulární funkce, které jsou mu svěřeny vysílajícím státem a které nejsou stanoveny touto úmlouvou, jestliže s tím přijímající stát předem souhlasí.

HLAVA IV

VÝHODY, VÝSADY A IMUNITY

Článek 24

Usnadnění práce konzulárního úřadu

Přijímající stát plně usnadní výkon funkcí konzulárního úřadu, učiní všechna nezbytná opatření, aby členům konzulárního úřadu umožnil plnění jejich povinností, a poskytne jim výsady a imunity, na které mají právo podle této úmluvy.

Článek 25

Používání státního znaku a státní vlajky

1. Státní znak a název vysílajícího státu mohou být umístěny na budově konzulárního úřadu a jeho vchodu v jazyce vysílajícího a přijímajícího státu.

2. Vlajka vysílajícího státu může být vyvěšena na budově konzulárního úřadu, na rezidenci vedoucího konzulárního úřadu a na jeho dopravních prostředcích, když se jich použije ke služebním účelům.

Článek 26

Usnadnění získání místností konzulárního úřadu a ubytování pro členy konzulárního úřadu

Přijímající stát usnadní v souladu se svými zákony vysílajícímu státu získání místností nutných pro jeho konzulární úřad nebo mu pomůže opatřit si tyto místnosti jiným způsobem. V případě nutnosti přijímající stát pomůže rovněž konzulárnímu úřadu při získání vhodného ubytování pro jeho členy.

Článek 27

Nedotknutelnost konzulárních místností

1. Konzulární místnosti jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu do nich nesmějí vstoupit, leč se souhlasem vedoucího konzulárního úřadu, vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu nebo osoby pověřené některým z nich.

2. Přijímající stát má zvláštní povinnost podniknout všechna přiměřená opatření k ochraně konzulárních místností proti každému napadení nebo poškození a aby bylo zabráněno každému rušení klidu konzulárního úřadu nebo újmě na jeho důstojnosti.

3. Konzulární místnosti, jejich zařízení, majetek konzulárního úřadu a jeho dopravní prostředky nepodléhají žádné formě rekvizice pro účely národní obrany nebo veřejné potřeby. Je-li nutno provést jejich vyvlastnění pro uvedené účely, musí být podniknuty všechny možné kroky, aby bylo zabráněno narušení výkonu konzulárních funkcí, a vysílajícímu státu musí být vyplacena odpovídající náhrada.

Článek 28

Daňové osvobození konzulárního úřadu, bytů jeho členů a dopravních prostředků

1. Konzulární místnosti a byty členů konzulárního úřadu, jichž je vysílající stát vlastníkem nebo nájemcem, jsou osvobozeny od všech celostátních, oblastních nebo místních daní a poplatků, s výjimkou poplatků vybíraných za poskytování služeb.

2. Osvobození uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nevztahuje na daně a poplatky, které mají podle zákona přijímajícího státu platit osoby vstupující do smluvního poměru s vysílajícím státem nebo s osobou jednající jeho jménem.

3. Osvobození uvedené v odstavci 1 tohoto článku se vztahuje na dopravní prostředky, jejichž vlastníkem je vysílající stát.

Článek 29

Nedotknutelnost konzulárních archivů a dokumentů

Konzulární archivy a dokumenty jsou vždy a všude nedotknutelné.

Článek 30

Svoboda spojení

1. Přijímající stát povolí a bude chránit svobodu spojení konzulárního úřadu pro úřední účely. Při spojení s vládou, diplomatickými misemi a ostatními konzulárními úřady vysílajícího státu, ať jsou kdekoliv, může konzulární úřad použít všech vhodných prostředků, včetně diplomatických a konzulárních kurýrů, diplomatických a konzulárních zavazadel a kódovaných nebo šifrovaných zpráv. Radiovou vysílací stanicí může však konzulární úřad zřídit a používat pouze se souhlasem přijímajícího státu.

2. Úřední korespondence konzulárního úřadu je nedotknutelná.

3. Konzulární zavazadlo nesmí být ani otevřeno ani zadrženo. V případě, že příslušné orgány přijímajícího státu mají vážné důvody, aby se domnívaly, že zavazadlo obsahuje něco jiného než korespondenci, dokumenty nebo předměty uvedené v odstavci 4 tohoto článku, mohou však žádat, aby zavazadlo otevřel v jejich přítomnosti odpovědný zástupce vysílajícího státu. Jestliže orgány vysílajícího státu takovou žádost odmítnou, bude zavazadlo vráceno na místo, odkud pochází.

4. Konzulární zavazadlo musí být zapečetěno a základy tvořící konzulární zavazadlo musí být opatřeny zřetelným vnějším označením jejich povahy a mohou obsahovat pouze úřední korespondenci a dokumenty nebo předměty určené výlučně k úřednímu použití.

5. Bez souhlasu přijímajícího státu nesmí být konzulární kurýr ani občanem přijímajícího státu ani, pokud není občanem vysílajícího státu, osobou s trvalým pobytem v přijímajícím státě. Při výkonu svých funkcí požívá ochrany přijímajícího státu. Konzulární kurýr požívá osobní nedotknutelnosti a nesmí být žádným způsobem uvězněn nebo zadržen. Konzulární kurýr musí být vybaven úřední listinou označující jeho statut.

6. Konzulární zavazadlo může být svěřeno kapitánu lodi nebo civilního letadla. Kapitán bude vybaven úřední listinou označující počet zásilek

tvořících konzulární zavazadlo. Po projednání s příslušnými orgány v přijímajícím státě může konzulární úřad poslat jednoho ze svých členů, aby převzal uvedené zavazadlo přímo a volně od kapitána lodi nebo letadla.

Článek 31

Spojení a styk s občany vysílajícího státu

1. Aby se usnadnil výkon konzulárních funkcí týkajících se občanů vysílajícího státu:

- a) konzulární úředníci mají právo na spojení s občany vysílajícího státu a na přístup k nim. Občané vysílajícího státu mají stejné právo, pokud jde o spojení s konzulárními úředníky vysílajícího státu a přístup k nim;
- b) příslušné orgány přijímajícího státu budou bezodkladně informovat konzulární úřad vysílajícího státu o případech, kdy v jeho konzulárním obvodu občan vysílajícího státu byl zatčen, uvězněn, dán do vazby nebo zadržen jiným způsobem, pokud o to uvedený občan požádá. Rovněž každou zprávu, kterou určila pro konzulární úřad osoba, která byla zatčena, je ve vězení, ve vazbě nebo byla zadržena, doručí uvedené orgány bezodkladně. Tyto orgány musí bezodkladně informovat osobu, které se to týká, o jejich právech, která má podle tohoto písmene;
- c) konzulární úředníci mají právo navštěvovat občany vysílajícího státu, kteří jsou ve vězení, vazbě nebo jsou zadrženi, aby s nimi mohli hovořit, dopisovat si a zajistit jejich právní zastoupení. Mají rovněž právo navštívit kteréhokoliv občana vysílajícího státu, který je ve vězení, ve vazbě nebo je zajištěn v jejich obvodě na základě rozsudku. Konzulární úředník však se zdrží jednání jménem občana, který je ve vězení, vazbě nebo je zadržen, v případě, že občan proti takovému jednání vznese výslovně svoje námítky.

2. Práva uvedená v odstavci 1 tohoto článku budou vykonávána v souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu, avšak za předpokladu, že zákony a předpisy umožní plné uskutečnění cílů, pro které byla práva podle tohoto článku poskytnuta.

Článek 32

Svoboda pohybu

S výhradou zákonů a nařízení o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo upraven z důvodů státní bezpečnosti, zajistí přijímající stát všem členům konzulárního úřadu svobodu pohybu a cestování na svém území.

Článek 33

Konzulární poplatky a dávky

1. Konzulární úřad může za konzulární úkony vybírat na území přijímajícího státu poplatky a

dávky stanovené zákony a předpisy vysílajícího státu.

2. Částky vybrané podle odstavce 1 tohoto článku jsou osvobozeny od všech daní a dávek v přijímajícím státě.

Článek 34

Nedotknutelnost konzulárních úředníků

Osoba konzulárního úředníka je nedotknutelná. Konzulární úředník nesmí být žádným způsobem zatčen ani zadržen. Přijímající stát s ním bude jednat s náležitou úctou a učiní všechna vhodná opatření, aby zabránil každému útoku proti jeho osobě, svobodě nebo důstojnosti.

Článek 35

Vynětí konzulárních úředníků z jurisdikce

1. Konzulární úředník je vyňat z trestní jurisdikce přijímajícího státu. Je rovněž vyňat z jeho jurisdikce civilní a správní, s výjimkou případů, že jde:

- a) o věcnou žalobu týkající se soukromých nemovitostí nebo movitostí na území přijímajícího státu, ledaže je konzulární úředník vlastní v zastoupení vysílajícího státu pro účely konzulárního úřadu;
- b) o žalobu týkající se dědictví, v němž je konzulární úředník jako soukromá osoba, a nikoli v zastoupení vysílajícího státu, vykonavatelem poslední vůle, správcem dědictví, dědicem nebo odkazovníkem;
- c) o žalobu týkající se výkonu povolání nebo obchodní činnosti, jež konzulární úředník vykonává v přijímajícím státě vedle svých úředních funkcí;
- d) o žalobu podanou třetí stranou týkající se škody vzniklé v přijímajícím státě z nehody způsobené vozidlem, lodí nebo letadlem.

2. Konzulární úředník nepodléhá exekučním opatřením, s výjimkou případů uvedených pod písmeny a), b), c) a d) odstavce 1 tohoto článku, jestliže taková opatření mohou být provedena, aniž je porušena nedotknutelnost jeho osoby nebo jeho obydlí.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se vztahují také na rodinné příslušníky konzulárních úředníků, jestliže jsou občany vysílajícího státu a nemají v přijímajícím státě trvalý pobyt.

4. Vynětí konzulárního úředníka z jurisdikce přijímajícího státu neznamená jeho vynětí z jurisdikce státu vysílajícího.

Článek 36

Vynětí konzulárních zaměstnanců z jurisdikce

1. Pokud jde o úkony prováděné při výkonu konzulárních funkcí, konzulární zaměstnanci nepodléhají jurisdikce soudních a správních orgánů přijímajícího státu.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahují na civilněprávní řízení o žalobách uvedených v článku 35 odstavci 1 písmenech a), b), c) a d).

Článek 37

Oznamování zatčení, vazby nebo stíhání

Přijímající stát bezodkladně uvědomí vedoucího konzulárního úřadu v případech, kdy je konzulární zaměstnanec nebo člen služebního personálu zatčen, vzat do vazby nebo kdy je proti němu zahájeno trestní řízení.

Článek 38

Povinnost podat svědectví

1. Konzulární úředník není povinen vypovídat jako svědek.

2. Konzulární zaměstnanci nebo členové služebního personálu mohou být vyzváni, aby se dostavili jako svědci během soudního nebo správního řízení. Konzulární zaměstnanec nebo člen služebního personálu nesmí s výjimkou případů uvedených v odstavci 3 tohoto článku odmítnout podat svědectví. V případě, že tak učiní, nesmí vůči němu být uplatněno žádné donucovací opatření nebo trest.

3. Konzulární zaměstnanci nebo členové služebního personálu nemají povinnost podávat svědectví týkající se věcí spojených s výkonem svých funkcí nebo předkládat úřední korespondenci a dokumenty těchto věcí se týkající. Jsou rovněž oprávněni odmítnout podat svědectví jako znalečtí svědci o právu vysílajícího státu.

Článek 39

Vynětí z registrace cizinců a povolení k pobytu

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci a jejich rodinní příslušníci jsou vyňati ze všech povinností uložených zákony a předpisy přijímajícího státu, týkajících se registrace cizinců a povolení k pobytu.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahují na konzulární zaměstnance, kteří nejsou stálými zaměstnanci vysílajícího státu nebo kteří vykonávají soukromé výdělečné povolání v přijímajícím státě, a na jejich rodinné příslušníky.

Článek 40

Vynětí ze sociálního zabezpečení

1. Při zachování ustanovení odstavce 3 tohoto článku jsou členové konzulárního úřadu, pokud jde o služby, které vykonávají pro vysílající stát, a jejich rodinní příslušníci vyňati z ustanovení o sociálním zabezpečení, která platí v přijímajícím státě.

2. Vynětí uvedené v odstavci 1 tohoto článku se vztahuje také na členy soukromého personálu,

kteří jsou zaměstnání jedině u členů konzulárního úřadu, a to za podmínky:

- a) že nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalý pobyt;
- b) že se na ně vztahují předpisy o sociálním zabezpečení platné ve vysílajícím nebo v třetím státě.

3. Členové konzulárního úřadu zaměstnávající osoby, na které se nevztahuje vynětí uvedené v odstavci 2 tohoto článku, musí plnit povinnosti, které ukládají zaměstnavatelům ustanovení o sociálním zabezpečení přijímajícího státu.

4. Vynětí uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nevyklučuje dobrovolnou účast na systému sociálního zabezpečení přijímajícího státu za předpokladu, že účast na něm přijímající stát dovozuje.

Článek 41

Osvobození od zdanění

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci a jejich rodinní příslušníci jsou v přijímajícím státě osvobozeni od všech daní a poplatků, a to osobních nebo věcných, celostátních, oblastních nebo místních, s výjimkou:

- a) nepřímých daní, jež bývají obvykle zahrnuty do cen zboží nebo služeb;
- b) daní a poplatků ze soukromých nemovitostí na území přijímajícího státu, s výhradou ustanovení článku 28;
- c) pozůstalostních nebo dědičných poplatků a poplatků z převodu majetku vybíraných přijímajícím státem, s výhradou ustanovení písmene b) článku 43;
- d) daní a poplatků ze soukromého příjmu, včetně výnosu z kapitálu, který má svůj pramen v přijímajícím státě, a z majetkových daní vztahujících se na investice, vložené do obchodních nebo finančních podniků v přijímajícím státě;
- e) daní a poplatků vybíraných za poskytování zvláštních služeb;
- f) registračních, soudních, listinných, hypotečních a kolkových poplatků, s výhradou ustanovení článku 28.

2. Členové služebního personálu jsou osvobozeni od daní a poplatků ze mzdy, kterou dostávají za svoje služby.

3. Členové konzulárního úřadu kteří zaměstnávají osoby, jejichž mzdy nebo platy nejsou vyňaty z daně z příjmů v přijímajícím státě, musí plnit povinnosti, které zákony a nařízení tohoto státu ukládají zaměstnavatelům v souvislosti s výběráním daně z příjmu.

Článek 42

Osvobození od celních dávek a prohlídky

1. Přijímající stát bude ve shodě se svými zákony a předpisy povolovat dovoz a poskytovat

osvobození ode všech celních dávek, daní a s tím souvisejících poplatků kromě poplatků za skladování, přepravu a podobné služby:

- a) u předmětů určených pro úřední potřebu konzulárního úřadu;
- b) u předmětů určených pro osobní potřebu konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků. Předměty určené pro spotřebu nesmí přesáhnout množství nutné pro přímou spotřebu příslušných osob.

2. Konzulární zaměstnanci budou požívat výsad a osvobození uvedených v odstavci 1 písmenu b) tohoto článku, pokud jde o předměty dovezené v době jejich prvního nástupu k úřadu.

3. Osobní zavazadla doprovázející konzulární úředníky a jejich rodinné příslušníky jsou osvobozena od celní prohlídky. Mohou být prohlédnuta pouze v případě, že jsou vážné důvody k domněnce, že obsahují jiné předměty než uvedené v odstavci 1 písmenu b) tohoto článku nebo předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán zákony a předpisy přijímajícího státu nebo na které se vztahují jeho zákony a předpisy o karanténě. Uvedená prohlídka musí být provedena v přítomnosti konzulárního úředníka nebo jeho rodinného příslušníka.

Článek 43

Osvobození v případě smrti člena konzulárního úřadu

Přijímající stát v případě smrti člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka:

- a) povolí vývoz movitého majetku zemřelého s výjimkou majetku, který byl získán v přijímajícím státě a jehož vývoz byl zakázán v době jeho smrti;
- b) nebude vybírat žádné daně nebo poplatky, pokud jde o movitý majetek, který byl na území přijímajícího státu pouze v důsledku pobytu zemřelého v tomto státě jakožto člena konzulárního úřadu nebo rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu.

Článek 44

Zvláštní ustanovení o výsadách a imunitách

1. Ustanovení této úmluvy o výsadách a imunitách se nevztahují na konzulárního zaměstnance nebo člena služebního personálu, který je občanem přijímajícího státu nebo občanem vysílajícího státu majícím trvalý pobyt v přijímajícím státě nebo občanem třetího státu.

2. Rodinní příslušníci konzulárního zaměstnance nebo člena služebního personálu, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo vysílajícího státu majícími trvalý pobyt v přijímajícím státě nebo občany třetího státu nebo nevykonávají soukromé výdělečné povolání, požívají výsad, které jsou posky-

továny podle této úmluvy konzulárnímu zaměstnanci nebo členu služebního personálu.

3. Přijímající stát bude vykonávat svoji jurisdikci nad osobami uvedenými v odstavcích 1 a 2 tohoto článku takovým způsobem, aby neodůvodněně nebránil výkonu funkcí konzulárního úřadu.

Článek 45

Vzdání se výsad a imunit

1. Vysílající stát se může u členů konzulárního úřadu vzdát kterékoliv výsady a imunity uvedené v této úmluvě. Vzdání se musí být výslovné a s výjimkou ustanovení odstavce 2 tohoto článku musí být sděleno přijímajícímu státu písemně.

2. Jestliže člen konzulárního úřadu zahájí řízení ve věci, ve které by požíval vynětí z jurisdikce soudních a správních orgánů podle článku 35 odstavce 1 nebo článku 36 odstavce 1, nemůže se dovolávat vynětí z jurisdikce, pokud jde o žaloby navzájem související s hlavní žalobou.

3. Vzdát se vynětí z jurisdikce ve věcech civilních nebo správních neznamená vzdát se tím též imunity, pokud jde o výkon rozsudku; jí je nutno vzdát se zvlášť.

Článek 46

Začátek a konec výsad a imunit

1. Každý člen konzulárního úřadu bude požívat výsad a imunit uvedených v této úmluvě od doby svého vstupu na území přijímajícího státu za účelem převzetí svého úřadu nebo, pokud již je na jeho území, od doby, kdy se ujme svých povinností na konzulárním úřadě.

2. Rodinní příslušníci člena konzulárního úřadu budou požívat výsad a imunit uvedených v této úmluvě ode dne, kdy:

- a) uvedený člen konzulárního úřadu požívá výsad a imunit podle odstavce 1 tohoto článku;
- b) vstoupí na území přijímajícího státu;
- c) se stanou rodinným příslušníkem člena konzulárního úřadu.

3. Když skončily funkce člena konzulárního úřadu, končí jeho výsady a imunity a výsady a imunity jeho rodinného příslušníka, a to obvykle v době, kdy osoba, které se to týká, opustí přijímající stát, nebo po uplynutí k tomu poskytnuté lhůty. Výsady a imunity osob uvedených v odstavci 2 tohoto článku skončí v době, kdy tyto osoby přestanou být rodinnými příslušníky člena konzulárního úřadu, avšak v případě, že uvedené osoby hodlají poté opustit přijímající stát v přiměřené lhůtě, jejich výsady a imunity potrvají do doby jejich odchodu.

Za Československou socialistickou republiku:

ing. Bohuslav Čáncoupek v. r.

4. Pokud se týče úkonů provedených členem konzulárního úřadu při výkonu jeho funkcí, potrvá však jejich vynětí z jurisdikce bez časového omezení.

5. V případě smrti člena konzulárního úřadu budou jeho rodinní příslušníci i nadále požívat výsad a imunit, které jim přísluší, do doby, kdy opustí přijímající stát nebo kdy uplyne lhůta, která jim k tomu byla poskytnuta.

Článek 47

Zachovávání zákonů a předpisů přijímajícího státu

1. Bez újmy na jejich výsadách a imunitách je povinností všech osob požívajících výsad a imunit dbát zákonů a předpisů přijímajícího státu. Mají rovněž povinnost nevměšovat se do vnitřních věcí přijímajícího státu.

2. Konzulárních místností se nesmí používat způsobem, který by byl v rozporu s výkonem konzulárních funkcí.

Článek 48

Pojištění proti škodám způsobeným třetím osobám

Dopravní prostředky, jejichž vlastníkem je vysílající stát nebo které jsou užívány k výkonu konzulárních funkcí nebo jejichž vlastníkem je člen konzulárního úřadu nebo jeho rodinní příslušníci, budou v souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu pojištěny proti škodám způsobeným třetím osobám.

HLAVĀ V

ZÁVĚREČNĀ USTANOVĚNÍ

Článek 49

Ratifikace

Tato úmluva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Bagdádu.

Článek 50

Platnost a výpověď

Tato úmluva vstoupí v platnost třicátého dne po dni výměny ratifikačních listin. Zůstane v platnosti po dobu pěti let a její platnost bude automaticky prodloužována vždy o další rok, pokud ji jedna ze stran písemně nevypoví nejméně šest měsíců před uplynutím právě probíhajícího období platnosti.

Dáno v Praze dne 16. srpna 1985 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a arabském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Iráckou republiku:

Tahik Aziz v. r.

82

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 31. srpna 1987

**o Smlouvě o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou
a Sýrskou arabskou republikou**

Dne 9. října 1985 byla v Praze podepsána Smlouva o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Sýrskou arabskou republikou.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Damasku dne 25. června 1987.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 16 dnem 25. června 1987.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

SMLOUVA

**o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou
a Sýrskou arabskou republikou**

Československá socialistická republika a Sýrská arabská republika

opírajíce se o tradiční vztahy spočívající na pevném přátelství, solidaritě, všestranné a vzájemně výhodné spolupráci,

přejíce si posílit a rozvíjet tyto vztahy v souladu s národními zájmy lidu obou zemí a v zájmu upevnění a obrany jejich pokrokových vymožeností,

vycházejíce z jejich odhodlání usilovat o upevnění míru a bezpečnosti na celém světě v zájmu rozvoje vztahů a plodné spolupráce mezi státy,

potvrzujícíce své odhodlání podporovat frontu protimperialistických sil, klást tvrdý odpor politice agrese, kterou provádí imperialismus a jeho přísluhovači a pokračovat v boji proti kolonialismu a neokolonialismu, proti rasismu ve všech jeho formách a projevech, včetně sionismu,

vyjadřujícíce své odhodlání posilovat součinnost a semknutost všech sil ve světě bojujících za mír, národní nezávislost, demokracii a společenský pokrok,

věříce, že spolupráce mezi oběma zeměmi při-

spěje k posílení společného boje za nastolení trvalého a spravedlivého míru na Blízkém východě,

potvrzujícíce svou věrnost cílům a zásadám Charty OSN, včetně zásady respektování svrchovanosti, národní nezávislosti, územní celistvosti a nevměšování do vnitřních záležitostí,

rozhodly se uzavřít tuto smlouvu a dohodly se na tomto:

Článek 1

Vysoké smluvní strany vyhláší své odhodlání upevňovat a rozvíjet tradiční přátelství, plodnou spolupráci a solidaritu mezi oběma státy a lidem obou zemí v politické, hospodářské, vědeckotechnické, kulturní a v dalších oblastech na základě zásad rovnoprávnosti, vzájemné výhodnosti, respektování svrchovanosti, národní nezávislosti, územní celistvosti a vzájemného nevměšování do vnitřních záležitostí.

Článek 2

Vysoké smluvní strany budou rozvíjet spolupráci směřující k obraně a rozvoji společenských a hospodářských vymožeností lidu obou zemí a

respektovat srcehoanost každé z nich nad svými přírodními zdroji.

Článek 3

Vysoké smluvní strany budou nadále podporovat a rozšiřovat hospodářskou a vědeckotechnickou spolupráci a výměnu zkušeností na základě rovnosti a vzájemné výhodnosti, rovněž budou rozšiřovat vzájemnou spolupráci v oblasti obchodu a dopravy na základě zásad rovnosti, vzájemné výhodnosti a doložky nejvyšších výhod.

Článek 4

Vysoké smluvní strany budou pokračovat ve vzájemné spolupráci a výměně zkušeností v oblasti vědy, kultury, umění, literatury, výchovy, školství, zdravotnictví, rozhlasu, televize, filmu, cestovního ruchu, sportu a v dalších oblastech.

Článek 5

Vysoké smluvní strany budou napomáhat rozšiřování styků a spolupráce mezi státními orgány, masovými organizacemi, včetně odborových organizací a dalších společenských organizací, výrobními podniky, kulturními a vědeckými institucemi za účelem hlubšího poznání života, práce, zkušeností a vymožeností lidu obou zemí.

Článek 6

Vysoké smluvní strany budou všemi prostředky napomáhat k upevňování míru a bezpečnosti ve světě, dosažení mezinárodního uvolnění, řešení sporných otázek mírovými prostředky a odstranění všech projevů politiky hegemonismu a agrese v mezinárodních vztazích.

Budou aktivně spolupracovat při řešení otázek, týkajících se zastavení závodů ve zbrojení a dosažení všeobecného a úplného odzbrojení, včetně jaderného, pod účinnou mezinárodní kontrolou.

Článek 7

Vysoké smluvní strany potvrzují svou podporu boji proti silám agrese a světového imperialismu za úplnou likvidaci kolonialismu a za odstranění stonismu a rasismu ve všech jeho formách a projevech.

Budou spolupracovat se všemi mírumilovnými státy v zájmu podpory boje národů za svobodu a nezávislost, za nastolení nových mezinárodních ekonomických vztahů založených na spravedlivém a rovnoprávném základě.

Článek 8

Vysoké smluvní strany budou spolupracovat v zájmu nastolení úplného, spravedlivého a trvalého míru na Blízkém východě.

Článek 9

Československá socialistická republika si váží politiky nezúčastněnosti, kterou provádí Syrská arabská republika, jako významného faktoru rozvoje spolupráce mezi státy, zachování mezinárodního míru a bezpečnosti a snížení napětí ve světě.

Syrská arabská republika si váží mírové konstruktivní zahraniční politiky, kterou provádí Československá socialistická republika, jejímž cílem je prohloubení přátelství se všemi státy a národy, rozvoj spolupráce a upevnění bezpečnosti v Evropě a ve světě.

Článek 10

Vysoké smluvní strany budou rozvíjet a rozšiřovat výměnu informací a stanovisek a budou se pravidelně radit o otázkách, dotýkajících se dvoustranných vztahů a mezinárodních otázek společného zájmu.

Článek 11

V případě vzniku situace ohrožující mír nebo bezpečnost jedné ze stran nebo představující hrozbu mezinárodnímu míru a bezpečnosti nebo jejich porušení Vysoké smluvní strany ihned naváží kontakt s cílem koordinace svých postojů a spolupráce za účelem odstranění vzniknuvšího nebezpečí a znovunastolení míru a bezpečnosti.

Článek 12

Vysoké smluvní strany prohlašují, že nevstoupí do svazků a nezúčastní se žádného mezinárodního seskupení, ani akcí nebo opatření namířených proti druhé Vysoké smluvní straně.

Článek 13

Vysoké smluvní strany prohlašují, že tato smlouva není namířena proti žádné třetí zemi a nedotýká se jejich práv a závazků vyplývajících z platných dvoustranných nebo mnohostranných mezinárodních smluv a že závazky vyplývající z těchto smluv nejsou v rozporu s ustanoveními této smlouvy.

Zavazují se, že v budoucnu nesjednají žádné mezinárodní smlouvy, které by byly v rozporu s touto smlouvou.

Článek 14

Vzniknou-li mezi Vysokými smluvními stranami jakékoliv rozpory ve výkladu nebo provádění jednotlivých ustanovení této smlouvy, budou řešeny na dvoustranném základě a v duchu přátelství, porozumění a vzájemné úcty.

Článek 15

Tato smlouva zůstává v platnosti po dobu patnácti let ode dne vstupu v platnost. Neprohlásí-li

jedna z Vysokých smluvních stran rok před uplynutím uvedené lhůty svůj úmysl ukončit platnost smlouvy, zůstává tato v platnosti vždy po dobu dalších pěti let, pokud jedna z Vysokých smluvních stran neoznámí písemně druhé Vysoké smluvní straně ve lhůtě jednoho roku před uplynutím právě probíhající období pěti let svůj úmysl ukončit její platnost.

Článek 16

Tato smlouva podléhá ratifikaci v souladu s ústavními předpisy každé z Vysokých smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin, která se uskuteční v Damašku.

Dáno v Praze dne 9. října 1985 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a arabském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Československou socialistickou republiku:

Gustáv **Husák** v. r.

Za Syrskou arabskou republiku:

Háfiz **Asad** v. r.

83

Redakční sdělení

o opravě chyby

ve vyhlášce Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 5/1987 Sb.,
o dokumentaci staveb, ve slovenském vydání

§ 13 odst. 4 má správně znít:

„[4] Pri rekonštrukciách a modernizáciách zabezpečuje investor najneskôr pri spracovaní projektovej úlohy aj dokumentáciu doterajšieho stavu

včítane rozhodujúcich technicko ekonomických údajov o prevádzke (užívaní) stavby a opisu technického stavu zariadení; táto dokumentácia sa takisto pripája k projektovej úlohe.“

Redakce

Vydavatel: Federální statistický úřad, Praha — Redakce: Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 36 — Administrace: Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p. (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 41-9 — Vychází podle pořady — Roční předplatné činí 68,— Kčs, vybírá se v 4 čtvrtletí a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku — Účet pro předplatné: SBČS Praha 1, účet č. 19-706-11 — Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebíraných výtisků lze pro nadcházející ročník uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí — Distribuce předplatitelům: SEVT, n. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 41-9; jednotlivé částky lze na objednávku odřezat v obyčtovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 53 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15; za hotové v prodejnách SEVT, Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 — Brno, Česká 14, telefon 265 72 — Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95 — Nová sroba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55 — Tisknou: Tiskařské závody, n. p., závod 2, Karmelitská 6, Praha 1 - Malá Strana — Dohledací pošta Praha 07